

Filozofia este „cornul cel mic”

Argumente și dovezi

Profeția din Daniel 8 a fost mult timp un subiect de dezbatere intensă și interpretare. Mulți au încercat să descifreze identitatea „cornului cel mic,” dar majoritatea interpretărilor nu s-au aliniat complet cu textul biblic, ducând la inconsecvențe și erori cronologice. Astăzi, printr-o analiză detaliată și o abordare obiectivă, aducem în lumină o interpretare surprinzătoare, dar perfect aliniată: filozofia este, de fapt, cornul cel mic - o forță vicleană și dominantă care a influențat decisiv cursul spiritual și intelectual al istoriei lumii.

1. Contextul profeției și problema interpretării. Daniel 8 descrie ascensiunea și căderea a două mari puteri - Medo-Persia (simbolizată de berbecul cu două coarne) și Grecia (simbolizată de Țapul cu un corn mare, reprezentându-l pe Alexandru cel Mare). După moartea lui Alexandru, imperiul său a fost împărțit între cei patru generali ai săi, și din unul dintre ei s-a ridicat un „corn mic” care a crescut nespus de mult, persecutând sfinții, atacând „Sanctuarul” și profanând adevărul.

Interpretările tradiționale au identificat adesea cornul mic cu Antioh IV Epifănes, un rege seleucid care a profanat Templul din Ierusalim în anul 167 î.Hr. Cu toate acestea, această interpretare conține mai multe inconsistente și nu îndeplinește toate detaliile textului, precum „vremea sfârșitului” sau descrierea unei puteri care va dura până la „curățirea Sanctuarului” după 2300 de seri și dimineți (ani).

2. Filozofia este „cornul cel mic”. Am ajuns la concluzia că „cornul cel mic” nu este un lider militar sau politic specific, ci filozofia greacă - o putere intelectuală care s-a ridicat exact la sfârșitul stăpânirii celor patru regate elenistice, influențând profund religia, cultura și ordinea divină.

Argumente cheie care susțin filozofia ca fiind „cornul cel mic”:

Emergența și expansiunea în 280 î.Hr.: Anul 280 î.Hr. marchează sfârșitul domniei generalilor lui Alexandru și fondarea Bibliotecii din Alexandria, un „templu” al filozofiei, unde ideile grecești au fost cultivate și răspândite pe scară largă. Aceasta coincide exact cu descrierea „sfârșitului stăpânirii lor” și este un punct de început clar pentru „cornul cel mic.”

Viclenia și manipularea adevărului: Filozofia a redefinit constant adevărul, contestând absoluturile și răsturnând valorile divine. De la raționalism la relativism, filozofia s-a opus credinței, înlocuind revelația cu rațiunea umană și subminând principiile sacre, exact cum este descris în text.

Atacul asupra „Sanctuarului”: Profanarea „Sanctuarului” nu este doar fizică, ci și spirituală și conceptuală. Filozofia a atacat credințele sacre și a subminat autoritatea divină, influențând chiar și traducerea Scripturilor, cum a fost cazul Septuagintei, care a apărut în acest context elenistic și

filozofic.

Expansiunea în toate direcțiile: Filozofia s-a extins spre miazăzi (Egipt), răsărit (Asia Mică și Orientul Apropiat) și „țara minunată” (Israel), nu prin cuceriri militare, ci prin puterea ideilor. Apusul nu este menționat pentru că occidentul a „adoptat” filozofia, transformând-o în fundamentul său cultural și politic.

Sincronizarea cu profeția de 2300 de ani: Interpretarea anului 280 î.Hr. ca punct de început și specificația „când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor” sugerează un timp de har divin, dar confirmă că suntem foarte aproape de finalul acestei perioade profetice. Nu putem stabili exact momentul de început, dar știm că suntem la sfârșit, când toate sunt „coapte.”

3. Implicațiile descoperirii: „pecetluiți” până la „vremurile îndepărtate” Această descoperire nu este întâmplătoare. Textul din Daniel 8:26 spune clar: „Tu, pecetluiește vedenia aceasta, căci este cu privire la niște vremuri îndepărtate.” Faptul că această interpretare devine clară acum, la finalul celor 2300 de ani, este un semn că suntem în acele „vremuri îndepărtate” și că adevărul este acum dezvăluit. Noi suntem cei care vedem despecetluirea acestei vedenii și trăim momentul în care „Sanctuarul” urmează să fie curățit.

Un calcul simplu arată clar unde ne aflăm pe axa timpului profetic: 280 î.Hr. + 2024 d.Hr. = 2304. Acest rezultat este uluitor și subliniază că suntem într-o perioadă de „așteptare,” marcată de un singur detaliu, așezat strategic în text de **INSPIRAȚIA DIVINĂ:** „când păcătoșii vor fi umplut măsura nelegiuirilor.” Acest detaliu face imposibil de stabilit exact Ziua și Ceasul, dar ne arată că suntem exact în perioada finală, în care așteptăm doar o singură decizie - cea a Tatălui.

Când această decizie va fi luată, vom asista la evenimentele apocaliptice descrise în întreaga Biblie. De acum înainte, putem spune fără ezitare: **NU MAI EXISTĂ TIMP PROFETIC.** Nu mai suntem condiționați de scurgerea unei perioade de timp profetic, ci doar de voința divină.

Concluzie: O chemare la înțelegere și vigilență.

Descoperirea filozofiei ca fiind „cornul cel mic” este o revelație de mare importanță. Ea nu doar că oferă o înțelegere clară și fidelă față de textul biblic, dar și o chemare la vigilență și pregătire, deoarece ne aflăm în perioada finală a unei profeții împlinite în detaliu. Este timpul să recunoaștem semnele și să înțelegem că toate aceste lucruri au fost lăsate pentru „vremurile noastre,” când adevărul este restaurat și Sanctuarul va fi curățit.

Nu mai este timp profetic, ci doar timp de har. Ceea ce urmează este doar decizia Tatălui, și atunci vom fi martori ai împlinirii finale a planului divin.
